

RÅDETS DIREKTIV 2001/115/EG

av den 20 december 2001

om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla, modernisera och harmonisera kraven på fakturering när det gäller mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) De gällande kraven på fakturering, vilka anges i artikel 22.3 i dess lydelse enligt artikel 28h i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽⁴⁾, är relativt få, och på så sätt lämnas uppgiften att fastställa de viktigaste kraven till medlemsstaterna. Dessutom är dessa krav numera inte anpassade till de nya teknikerna och metoderna för fakturering.
- (2) I kommissionens rapport om den andra etappen av initiativet SLIM (enklare lagstiftning på den inre marknaden) rekommenderas att en undersökning skall göras för att avgöra vilka uppgifter som är nödvändiga på en faktura för mervärdesskatteändamål och av vilka rättsliga och tekniska krav som bör ställas i fråga om elektronisk fakturering.
- (3) I slutsatserna från Ekofinrådets möte i juni 1998 underströks det att det med hänsyn till den elektroniska handelns utveckling är nödvändigt att upprätta en rättslig ram för användning av elektronisk fakturering, som säkrar skattemyndigheternas möjligheter till kontroll.
- (4) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, är det följaktligen nödvändigt att på gemenskapsnivå för mervärdesskatteändamål fastlägga en harmoniserad förteckning över vilka uppgifter som fakturorna måste innehålla och ett antal gemensamma bestämmelser för användning av elektronisk fakturering och elektronisk lagring av fakturor samt för självfakturering och utläggning av fakturering.

- (5) Slutligen bör lagringen av fakturor uppfylla villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁵⁾.
- (6) Sedan övergångsbestämmelserna om mervärdesskatt infördes år 1993 har Grekland använt landskoden EL i stället för GR som fastställs i den internationella standarden ISO alfa 2-koden (ISO 3166), som det hänvisas till i artikel 22.1 d. Med tanke på de konsekvenser som en ändring av landskoden skulle få i samtliga medlemsstater är det viktigt att föreskriva ett undantag för Grekland som innebär att ISO-standard inte är tillämplig i Grekland.
- (7) Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras härmed i enlighet med följande artiklar.

Artikel 2

I artikel 28h (som ersätter artikel 22 i samma direktiv) skall artikel 22 ändras enligt följande:

1. Punkt 1 d skall kompletteras med följande mening:

”Republiken Grekland skall dock tillåtas att använda landskoden 'EL'.”

2. Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. a) Varje skattskyldig person skall säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som han har utfört åt någon annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person. Varje skattskyldig person skall dessutom säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för sådan leverans av varor som avses i artikel 28b.B.1 och för leverans av varor som utförts på de villkor som anges i artikel 28c.A.

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 145.⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 13 juni 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽³⁾ EGT C 193, 10.7.2001, s. 53.⁽⁴⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/4/EG (EGT L 22, 24.1.2001, s. 17).⁽⁵⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Varje skattskyldig person skall dessutom säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för alla betalningar a conto som har gjorts till honom före sådan leverans av varor som avses i första stycket och för de betalningar a conto som har gjorts till honom av en annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person innan tjänsten har tillhandahållits.

Medlemsstaterna får ålägga skattskyldiga personer en skyldighet att utfärda en faktura för andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster än de som anges i ovanstående stycken som de utför på deras territorium. När de gör detta, får medlemsstaterna införa färre skyldigheter beträffande dessa fakturor än de som förtecknas under b, c och d.

Medlemsstaterna får befria skattskyldiga personer från skyldigheten att utfärda en faktura för de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som de utfört på deras territorium och som är befriade från skatt, med eller utan återbetalning av den skatt som i enlighet med artikel 13 samt artikel 28.2 a och 28.3 b har erlagts i ett tidigare skede.

Varje handling eller meddelande med en särskild och otvetydig ändring av och hänvisning till den ursprungliga fakturan skall likställas med en faktura. Medlemsstaterna på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum får befria från skyldigheten att lämna vissa obligatoriska uppgifter i dessa handlingar eller meddelanden.

Medlemsstaterna får ålägga de skattskyldiga personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium en tidsfrist för utfärdande av fakturor.

På villkor som skall fastställas av medlemsstaterna på vars territorium leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster äger rum kan en samlingsfaktura utfärdas för flera särskilda leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster.

Fakturor får utfärdas av den skattskyldiga personens kund för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som den skattskyldiga personen har levererat till honom eller tillhandahållit honom, under förutsättning att det finns ett i förväg träffat avtal mellan de båda parterna och på villkor att det finns ett förfarande för godkännande av varje faktura av den skattskyldige som utför leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster. Medlemsstaterna, på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna har ägt rum, skall bestämma villkoren och bestämmelserna för det på förhand träffade avtalet och förfarandet mellan den skattskyldige och kunden för godkännandet.

Medlemsstaterna får införa ytterligare krav när fakturan utfärdas av kunden till en skattskyldig person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium. De får bland annat kräva att sådana fakturor skall utfärdas i den skattskyldiges namn och för hans räkning. Dessa krav skall under alla förhållanden vara desamma oavsett var kunden är etablerad.

Medlemsstaterna får dessutom införa specifika krav för den skattskyldiga person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium i de fall en tredje person eller den kund som utfärdar fakturan är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (*), rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning (**), och i rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt) (***)

- b) Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som anges i detta direktiv, skall endast följande uppgifter vara obligatoriska för mervärdesskatteändamål på fakturor som utfärdas i enlighet med punkt a första, andra och tredje stycket.

- Datum för utfärdandet.
- Ett löpnummer baserat på en eller flera serier, som ensamt identifierar fakturan.
- Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i punkt 1 c, under vilket den skattskyldiga personen har levererat varor eller tillhandahållit tjänster.
- Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i punkt 1 c, under vilket varorna levererats eller tjänsterna tillhandahållits kunden, om kunden är skyldig att betala skatt på levererade varor eller tillhandahållna tjänster eller varor har levererats till honom enligt artikel 28c A.
- Fullständigt namn och adress för den skattskyldiga personen och hans kund.
- De levererade varornas mängd och art eller de tillhandahållna tjänsternas omfattning och art.
- Datum då leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster utförts eller slutförts eller det datum då den a contobetaling som avses i punkt a andra stycket erlagts, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datum för fakturans utfärdande.

- Beskattningsunderlaget för varje skattesats eller undantag, enhetspriset exklusive skatt, samt eventuell prisnedsättning eller rabatt om dessa inte är inkluderade i enhetspriset.
- Tillämpad mervärdesskattesats.
- Den mervärdesskatt som skall betalas, såvida inte en särskild ordning tillämpas, för vilken detta direktiv utesluter en sådan uppgift.
- Vid befrielse från skatt eller när kunden är skyldig att betala skatt, hänvisning till den relevanta bestämmelsen i detta direktiv, till motsvarande nationella bestämmelse eller till en annan uppgift om att leveransen är skattebefriad eller föremål för förfarandet för omvänd skattskyldighet.
- Vid leverans av ett nytt transportmedel inom gemenskapen, de uppgifter som anges i artikel 28a.2.
- Vid tillämpning av vinstmarginalsystemet, hänvisning till artikel 26 eller 26a eller motsvarande nationella bestämmelser eller till en annan uppgift om att vinstmarginalsystemet tillämpas.
- Om den som är skyldig att betala skatt är ett skatteombud i den mening som avses i artikel 21.2, skatteombudets registreringsnummer för mervärdesskatt enligt punkt 1 c tillsammans med dennes fullständiga namn och adress.

Medlemsstaterna får kräva att skattskyldiga personer som är etablerade på deras territorium och som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium anger kundernas registreringsnummer som avses i punkt 1 c för mervärdesskatt i andra fall än de som anges i första stycket fjärde strecksatsen.

Medlemsstaterna får inte föreskriva att fakturorna skall undertecknas.

Beloppen i fakturorna kan uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det skattebelopp som skall betalas anges i den nationella valutan i den medlemsstat där leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna sker, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 11 C 2.

Medlemsstaterna får när så är nödvändigt för kontrolländamål kräva en översättning till det egna nationella språket av fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium samt fakturor som mottas av skattskyldiga personer inom deras territorium.

- c) Fakturor som utfärdas i enlighet med bestämmelserna i punkt a får skickas i pappersform eller, under förutsättning att mottagaren godkänner det, överföras på elektronisk väg.

Fakturor som överförs på elektronisk väg skall godkännas av medlemsstaterna på villkor att äktheten och innehållets integritet säkerställs

- antingen genom en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (****); medlemsstaterna får dock begära att den avancerade elektroniska signaturen baseras på ett kvalificerat certifikat och skapas av en säker anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i det ovannämnda direktivet,

- eller genom ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994 (*****) om det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden för att säkerställa uppgifternas äkthet och integritet; medlemsstaterna får dock, på villkor som de själva fastställer, kräva ett ytterligare sammanfattande dokument i pappersform.

Fakturorna får dock sändas på elektronisk väg enligt andra metoder under förutsättning att den/de berörda medlemsstaten/medlemsstaterna godkänner detta. Kommissionen kommer senast den 31 december 2008 att lägga fram en rapport, om det är lämpligt med ett förslag om ändring av villkoren för elektronisk fakturering för att eventuell framtida teknisk utveckling på området skall beaktas.

Medlemsstaterna får inte införa några andra krav eller formaliteter för de skattskyldiga personer som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium när det gäller användandet av ett system för överföring av fakturor på elektronisk väg. Medlemsstaterna får dock till och med den 31 december 2005 föreskriva att en förhandsanmälan skall göras vid användning av ett sådant system.

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för utfärdande av fakturor på elektronisk väg i fråga om leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som äger rum på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i direktiven 76/308/EEG och 77/799/EEG och i förordning (EEG) nr 218/92.

I de fall då flera fakturor sänds samlat på elektronisk väg till samma mottagare, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, i den mån all information är åtkomlig för varje faktura.

- d) Varje skattskyldig person skall se till att kopior av de fakturor lagras som har utfärdats av honom själv, av kunden eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, liksom alla fakturor som han har mottagit.

I enlighet med detta direktiv får den skattskyldiga personen bestämma lagringsplats, förutsatt att han utan otillbörligt dröjsmål kan ställa alla lagrade fakturor eller uppgifter till de behöriga myndigheternas förfogande på deras begäran. Medlemsstaterna kan dock ålägga en skattskyldig person som är etablerad på deras territorium att meddela dem lagringsplatsen, då denna är belägen utanför medlemsstaternas territorium. Medlemsstaterna kan dessutom ålägga en skattskyldig person som är etablerad på deras territorium att inom landet lagra de fakturor som utfärdats av honom själv, av hans kund eller, i hans namn eller för hans räkning, av en tredje person, samt alla fakturor som de har mottagit, när denna lagring inte sker på sådan elektronisk väg som säkerställer en fullständig åtkomst on-line av berörda uppgifter.

Fakturornas äkthet och innehållets integritet samt deras läsbarhet måste säkerställas under hela lagringsperioden. Uppgifterna i de fakturor som avses i led c tredje stycket får inte ändras och måste vara läsbara under hela denna period.

Medlemsstaterna skall fastställa hur lång tid skattskyldiga personer skall lagra fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium och fakturor som mottas av skattskyldiga personer som är etablerade på deras territorium skall lagras.

För att säkerställa att de villkor som anges i tredje stycket respekteras får de medlemsstater som avses i fjärde stycket kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen sändes i, antingen i pappersform eller elektroniskt. Medlemsstaterna får också kräva att när fakturorna lagras elektroniskt även de uppgifter som säkerställer varje fakturas äkthet och innehållets integritet skall lagras.

De medlemsstater som avses i fjärde stycket får ställa upp särskilda villkor som förbjuder eller begränsar lagring av fakturor i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i direktiven 76/308/EEG och 77/799/EEG och förordning (EEG) nr 218/92 och om den rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning som avses i artikel 22a.

Medlemsstaterna får på villkor som de själva fastställer föreskriva en skyldighet att lagra fakturor som mottas av icke skattskyldiga personer.

e) I c och d skall med överföring och lagring av fakturor 'på elektronisk väg' avses överföring eller ett ställande till mottagarens förfogande och lagring som sker med användning av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering)

och lagring av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

Enligt detta direktiv skall medlemsstaterna godta som fakturor alla dokument eller meddelanden i pappersform eller i elektronisk form som uppfyller villkoren i denna punkt.

(*) EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17).

(**) EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

(***) EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.

(****) EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

(*****) EGT L 338, 28.12.1994, s. 98."

3. I punkt 8 skall följande stycke läggas till:

"Den möjlighet som anges i första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav utöver dem som anges i punkt 3."

4. I punkt 9 a skall följande stycke läggas till:

"Utän att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i d får medlemsstaterna emellertid inte när det gäller skattskyldiga personer som avses i tredje strecksatsen lämna befrielse från skyldigheterna i punkt 3."

5. Följande led skall läggas till i punkt 9:

"d) Med förbehåll för att samråd sker med den kommitté som avses i artikel 29 och på de villkor som de kan komma att fastställa får medlemsstaterna angående fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som har ägt rum på deras territorium bevilja befrielse från vissa av de krav som fastställs i punkt 3 b i följande fall:

— Då fakturan är på mindre belopp.

— Då handelsbruket inom den berörda verksamhetssektorn, administrativ praxis eller de tekniska förutsättningarna för utställande av dessa fakturor gör det svårt att iaktta alla de krav som anges i punkt 3 b.

Fakturorna skall under alla omständigheter innehålla följande uppgifter:

— Datum för utfärdandet.

— Identifiering av den skattskyldige.

— Identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits.

— Den skatt som skall betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna denna.

Den förenkling som avses i denna punkt får emellertid inte tillämpas på sådana transaktioner som avses i punkt 4 c."

6. Följande led skall läggas till i punkt 9:

"e) Om medlemsstaterna använder den möjlighet som föreskrivs i a tredje strecksatsen att inte tilldela det nummer som avses i punkt 1 c till sådana skattskyldiga personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i punkt 4 c och leverantören eller kunden inte har tilldelats ett registreringsnummer av denna typ bör på fakturan i stället anges ett annat nummer kallat skatteregistreringsnummer, som de berörda medlemsstaterna fastställer.

De medlemsstater som avses i första stycket kan, då det nummer som avses i punkt 1 c har tilldelats den skattskyldige, kräva att också följande uppgifter skall finnas med på fakturan:

— Det nummer som avses i punkt 1 c samt leverantörens skatteregistreringsnummer när det gäller tillhandahållande av sådana tjänster som avses i artikel 28b C, D, E och F och för sådana varor som avses i artikel 28c A samt 28c E 3.

— Endast leverantörens skatteregistreringsnummer eller endast det nummer som avses i punkt 1 c när det gäller andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster."

Artikel 3

Följande artikel skall införas:

"Artikel 22a

Rätt till åtkomst av elektroniskt lagrade fakturor i en annan medlemsstat

När en skattskyldig person lagrar de fakturor som han utfärdar eller mottar på sådan elektronisk väg som säkerställer åtkomst on-line av uppgifterna och lagringsplatsen ligger i en annan medlemsstat än den där han är etablerad, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den skattskyldiga personen är etablerad i enlighet med detta direktiv ha rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning av sådana fakturor med de begränsningar som fastställs i föreskrifter i den medlemsstat där den skattskyldiga personen är etablerad och i den mån detta är nödvändigt för medlemsstatens kontrolländamål."

Artikel 4

1. I artikel 10.2 tredje stycket, första och tredje strecksatsen, skall orden "eller annan jämförlig handling" strykas.
2. I artikel 24.5 skall orden "eller därmed jämförliga handlingar" strykas, och i artikel 26a B 9 skall orden "eller andra jämförliga handlingar" strykas.
3. I artikel 26a C 4, skall orden "eller annan jämförlig handling" strykas.
4. I artikel 28d 3 och 28d 4 andra stycket skall orden "eller jämförlig handling" strykas.
5. I artikel 28g (som ersätter artikel 21 i samma direktiv), skall artikel 21 ändras enligt följande:
— I punkt 1d skall orden "eller annan jämförlig handling" strykas.
6. I artikel 28o 1 e skall orden "eller andra jämförliga handlingar" strykas.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från den 1 januari 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2001.

På rådets vägnar

C. PICQUÉ

Ordförande